

kommer, at Lønningerne skulle fastsættes, vil vise sig, at de ikke længere ere tidsvarende. Vi have heller ikke ment, at man ved denne Lejlighed kan tage Hensyn til det, som nu er Normen for Dommere ved Højesteret, idet disses Lønninger vistnok ikke ville findes tidssvarende, saa at der ogsaa her maa komme Forhøjelser. Men jeg giver for øvrigt den højtærede Justitsminister ganske Ret, naar han i Skrivelse af 15. November, som findes aftrykt som Bilag Nr. 1, udtrykkelig udtaler, at disse Lønningsforhøjelser egentlig ikke kunne siges at være en Følge af Retsreformen, da de rimeligvis maatte finde Sted, selv om vi ikke kom til nogen Retsreform. Naar vi have taget dem med, er Grunden den, at dersom dette Lønspørgsmaal ikke maatte finde sin Afgørelse inden Retsreformens Gennemførelse, maa det i ethvert Tilfælde ske samtidig med denne. Det er Grunden til, at vi have taget dem med.

Et andet Punkt, som ogsaa medfører betydelig Forskel i Udgiftsberegningen, er de statslønnede Politibetjente. Vi have ment, at dette Korps, selv om det bliver indskrænket til omtrent 500 Mand, dog vil medføre en Udgift af 700,000 Kr. om Aaret. I Justitsministeriets Oversigt er der til Politiets Forøgelse anslaaet 200,000 Kr., men det siges dog samtidig, at selvfølgelig vil Statspolitiet komme til at koste betydelig mere. Det menes imidlertid, at denne Merudgift samtidig vil medføre en Forringelse af de Udgifter, som Kommunerne nu have til Politiet. Det tror jeg imidlertid ikke, jeg tror ikke, at Oprettelsen af et Statspoliti i nogen nævneværdig Grad vil forringe Udgifterne til det kommunale Politi. Det er jo bekendt, at i mange Jurisdiktioner, især i Landjurisdiktioner, klages der over, at der er for lidt Politi, og over, at Vagabondagen tiltager i saa høj Grad, og man ved ogsaa, at der er mange Steder, hvor de nuværende Politibetjente lønnes overordentligt lavt. Det er ikke ualmindeligt, at Betjentene ansættes med en Gage af 6—700 Kr. og altsaa ere henviste til Sportler. Da disse Sportler nu rimeligvis ville falde bort, kan jeg ikke se andet, end at man heller ikke kan afvise Tanken om forøgede Lønninger for det kommunale Politi, og som Følge deraf tror jeg ikke, at Oprettelsen af et Statspoliti vil medføre nogen Nedgang i Udgifterne for Kommunerne. Da vi havde Gendarmen — det var jo paa en vis Maade et Statspoliti —, tror jeg ikke, at det medførte nogen som helst Nedgang i Udgif-

terne til det kommunale Politi. Et 3die Punkt, der ogsaa har medført en Forskel, turde være Udgiften til de offentlige Anklagere ved Underretterne og til Forsvarere. I Justitsministeriets Oversigt er man gaaet ud fra, at de offentlige Anklagere ved Underretterne og Forsvarerne ville nøjes med et Salær af 20 Kr. ved Underretterne og 40 Kr. ved Landsretterne. Jeg tror, at man vil komme til et ikke saa lidt højere Beløb, thi navnlig for Forsvarernes Vedkommende er det jo et betydeligt Arbejde, der nu paalægges dem, et Arbejde, som kan optage en Mands hele Tid. Der vil sikkert blive Sagførere, der kun ville give sig af med at være Forsvarere. Men deraf følger, at Arbejdet maa honoreres højere, og jeg tror derfor, at man maa betydelig højere op med denne Udgift. Endelig skal jeg fremhæve som et Punkt, der efter vor Mening vil medføre betydelig større Udgifter, det er Diæter og Godtgørelser til Nævninger og Vidner. I Justitsministeriets Skrivelse af 13. December er der som Rejsegodtgørelse og Diæter ikke blot til Vidner og Nævninger, men ogsaa til andre Personer opført i alt 160,000 Kr. Jeg tror nu, at dette Beløb vil vise sig at være alt for ringe, jeg tror, at man vil komme til mindst det tredobbelte Beløb og jeg kan i saa Henseende henvise til den Oversigt, som Udvalget har givet. Foruden disse Punkter, der selvfølgelig have bevirket den største Forskel i Udgiftsberegningen, er der endnu enkelte andre Punkter, som have medført mindre Forskelligheder, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, idet jeg, som sagt, henviser til Betænkningen. Der er dog et Punkt, som vi ikke der have kunnet inklude os paa, nemlig at Retsreformen selvfølgelig vil medføre betydelige Bekostninger til ny Bygninger. De nuværende Retslokaler rundt omkring ville ikke paa nogen Maade være i Stand til at afgive passende Lokaler under det ny System, der skal være Plads baade til Vidner, Nævninger, Forsvarere og Tilhørere, som man kan vente vil komme til Stede i ganske anderledes rigt Maal end nu, og derfor vil det mangfoldige Steder være nødvendigt at foretage Byggearbejder. Da det imidlertid kun er en Udgift en Gang for alle, have vi ikke ment at behøve at komme med nogen Beregning i saa Henseende, og det har ogsaa været umuligt. Vi have altsaa holdt os til de aarlige Udgifter og som jeg begyndte med at udtale, er Beregningen over disse selvfølgelig baseret paa et rent Skøn. Jeg skal tilføje, at det skulde